

BULETIN INFORMATIV

Nr.
35

11
Decembrie
2020

EDITORIAL

Sfârșit de capitol

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Mai sunt doar două săptămâni și se încheie turul campionatului, încă puțin și se duce și acest an 2020, poate cel mai dificil din istoria fotbalului. Dificil, complicat, neașteptat în toată desfășurarea lui. Un an plin de provocări, un an ciudat, în afara oricărei încercări de anticipare, iar acum, la sfârșitul lui, în imposibilitatea de a aplica orice concluzie.

Și, cu toate acestea, fotbalul, de la noi și de aiurea, a rezistat, a continuat să se înfățișeze omenilor competitiv și, uneori, chiar seducător. Ce s-ar mai putea spune acum, când cu toții am mers până la capăt cu această poveste, aproape fără să băgăm de seamă că timpul ne e mai degrabă adversar decât aliat?

Bine că a trecut? Sau ce bine că am reușit să rezistăm în astfel de condiții?

Nu cred că putem spune, din nefericire, că tot ce a determinat acest an a trecut. Pandemia nu a trecut, problemele generate de ea sunt aceleași sau aproape aceleași. În primul rând, imposibilitatea de a avea spectatori în tribune. Apoi, complicațiile intervenite în programarea competițiilor, crizele de efectiv cauzate de infectările cu noul coronavirus, iar enumerarea ar putea continua, din păcate.

Cum s-a mers mai departe? Cum s-a rezistat? Cred că un prim răspuns ar fi sau ar trebui să fie "cu solidaritate". Lumea fotbalului a devenit, în multe cazuri, familia fotbalului. Iar acest lucru nu se reține întotdeauna, mă rog, nu s-a reținut în toate momentele cruciale ale acestui fenomen sportiv și social.

Sfârșit de capitol, așadar. O continuare evidentă că există, în așteptarea unor vremuri mai bune, în așteptarea întoarcerii oamenilor pe stadioane și a performanțelor pe care, cândva, nu de mult, le-am avut cu adevărat.

Ce va fi în 2021? Nu e chiar așa de ușor de anticipat, ținând cont că acum totul pare că se

prelungeste și peste granița dintre ani. Criza coronavirusului, singurătatea din stadioane, șocurile generate în multe loturi, teama, necunoscutul ca exercițiu de supraviețuire.

"Quid vesper ferat, incertum est" spunea Titus Livius în "Istoria romană" și am reținut acest citat încă din facultate pentru că mi-a plăcut. În limba română ar fi echivalentul lui "nu aduce anul ce aduce ceasul", în timp ce latinii spuneau asta cu înțelesul de "nu știi toată ziua ce surprize se pot întâmpla până seara"!

Ce va fi va fi. Iar fotbalul va merge până la capăt cu speranța că normalul, din ce în ce mai greu de găsit în zilele noastre, se va întoarce. Oamenii, pentru care s-a inventat, totuși, acest sport, așteaptă acea stare de spirit care să le permită să se simtă parte implicată în fenomen. Jucătorii așteaptă ca tribunele să se umple, presa ca spectacolul să se întâmple, patronii ca banii să circule, surprizele să fie doar cele plăcute.

Greu an. Multe restricții, puține lucruri sigure, pe care să te bazezi. Sfârșit de capitol? Să sperăm!

Un alt început? Să fim convinși!

FEATURE

Topurile celor mai buni marcatori și pasatori ai acestui an calendaristic

STELELE 2020

Material realizat de **Liviu Manolache și Octavian Țopa**

”Înfrîngerea nu este justă, dar fotbalul se joacă pe goluri”. Această frază o auzim deseori rostită cu amărăciune la finalul partidelor din **CASA Liga 1**. Ne-a intrat în limbajul curent, a devenit un stereotip de care unii se feresc, dar exprimă o realitate de necontestat. Da, golurile fac diferența ierarhiilor acestui sport atât de iubit.

Cu tot respectul pentru ceilalți fotbaliști, ale căror posturi sunt mai puțin vizibile de marea masă a suporterilor, dar unanim apreciate de specialiști în economia exprimării unei echipe, ne-am propus să întocmim clasamentele celor mai buni marcatori și pasatori din **CASA Liga 1** în anul calendaristic 2020, exceptând ultimele trei etape ale acestui sezon.

Alexandru Cicâldău (Universitatea Craiova), **Gabriel Iancu** (Viitorul Constanța) și **Dennis Man** (FCSB) conduc în cel al marcatorelor cu câte 13 goluri, iar **Olimpiu Moruțan** (FCSB) în cel al pasatorilor, cu nouă reușite.

Marele neîndreptățit al acestor ierarhii este **Florin Coman**, tânărul atacant de la FCSB traversând în acest sezon o lungă perioadă de inactivitate cauzată de o accidentare serioasă.

Iată cum se prezintă cele două clasamente, precum și cel al principalilor marcatori ai ultimilor cinci ani:

TOP MARCATORI 2020

- **Florin Tănase** (FCSB) – 12 goluri.
- **Elvir Koljic** (Universitatea) – 11 goluri.
- **Ciprian Deac** (CFR), **Gabriel Debeljuh** (Hermannstadt / CFR), **Marko Dugandzic** (FC Botoșani), **Kevin Luckassen** (Poli / Viitorul) – 10 goluri
- **Pavol Safranko** (Sepsi) – 9 goluri

TOP PASATORI 2020

9
PASE
DECISIVE

7 in acest
sezon

Olimpiu Moruțan
(FCSB)

7
PASE
DECISIVE

5 in acest
sezon

Dennis Man
(FCSB)

6
PASE
DECISIVE

Ciprian Deac
(CFR)

6
PASE
DECISIVE

Gabriel Iancu
(Viitorul)

- **Eugeniu Cebotaru** (Academica), **Istvan Fulop** (Sepsi), **Răzvan Grădinaru** (Poli / Academica), **Jo Santos Oliveira** (FC Hermannstadt), **Alexandru Mățașan** (Viitorul), **Risto Radunovic** (Astra), **Jonathan Rodriguez** (FC Botoșani), **Deian Sorescu** (Dinamo) - 5 pase decisive.
- **Constantin Budescu** (Astra), **Alexandru Cicâldău** (Universitatea), **Andrei Cristea** (Poli), **Pablo Passaglia** (Poli), **Petrișor Petrescu** (FC Hermannstadt), **Pavol Safranko** (Sepsi), **Ștefan Vlădoiu** (Universitatea) - 4 pase decisive.

TOP MARCATORI 2015 - 2020

14
GOLURI

Florinel Coman
(FCSB)

2015: **Ioan Hora** (Pandurii Târgu Jiu) - 17 goluri.

2016: **Cristian Bud** (CFR Cluj), **Azdrën Llullaku** (Gaz Metan) - 16 goluri.

2017: **Harlem Gnohere** (FCSB) - 17 goluri.

2018: **Alexandru Mitriță** (Universitatea) - 18 goluri.

2019: **Florinel Coman** (FCSB) - 14 goluri.

INTERVIU

Interviu cu dl. Mircea Rednic (antrenor FC Viitorul Constanța)

realizat de Sorin Teodoreanu și Octavian Țopa

Mircea Rednic, născut în 1962, este veteranul antrenorilor din CASA Liga 1. Cel mai selecționat fost fotbalist dintre cei 16 la echipa națională (83 de prezențe) a câștigat în cariera de antrenor trei titluri (Rapid 1998-1999, Rapid 2002-2003, Dinamo 2006-2007), două Cupe (Rapid 2002, Petrolul 2013) și două Supercupe (Rapid 2002, 2003). Cu FC Viitorul Constanța, a zecea echipă pe care o antrenează în prima ligă, are ambiții mari și calitate pe măsura acestora.

1 *Campion cu Rapid și cu Dinamo, acum antrenor al unei alte foste campioane a României. Cum ați găsit Viitorul, domnule Rednic?*

Foarte bine! Informațiile pe care le aveam sunt reale, condiții foarte bune, stabilitate financiară, stabilitate foarte bună, un lot foarte bun, concurență pe fiecare post, o academie în spate. Tot ce am auzit despre Viitorul am găsit aici.

2 *Ați fost coleg de echipă națională cu Gică Hagi și cu Gică Popescu într-o perioadă nemaîntâlnit de bună a fotbalului românesc. Cum credeți că veți colabora cu cei doi acum, pe partea tehnico-administrativă?*

Din moment ce ei s-au gândit și mi-au făcut această ofertă, cu siguranță foarte bine. Ei își doresc să facă performanță, eu îmi doresc același lucru din moment ce am

acceptat să vin aici. Este un obiectiv clar, pe etape. Prima este de a ne califica în play-off, iar apoi de a ne clasa pe un loc care să ne permită să jucăm în cupele europene. Nu am de ce să nu am o colaborare bună cu ei pentru că toți trei vrem performanță.

3 *Vă veți implica și la nivelul grupelor de fotbaliști tineri și foarte tineri?*

Bineînțeles, pentru că aici am material și am de

unde să aleg. Sunt venit de o săptămână și am luat deja un prim contact cu loturile de juniori. A fost organizat și un meci pentru mine, pentru a-mi face o idee cât mai bună. Deja am început să aduc câte 3-4 juniori la fiecare antrenament, o să fie o colaborare strânsă și, sper, și benefică.

4 Viitorul a dezvoltat aceeași filosofie a fotbalului la toate grupele de vârstă ale Academiei. Veți merge pe aceeași linie la nivelul primei echipe?

Normal că da! Ce a fost bun o să țin, ce nu...

Fiecare antrenor vine cu filosofia lui, dar voi încerca să mă adaptez la cerințele acestea.

5 Infrastructură de nivel european, generații bune care vin din urmă. De ce mai are nevoie Viitorul pentru a câștiga un nou trofeu?

De rezultate și puțin noroc mai are nevoie. Muncă, sacrificii.

6 Meciul cu FC Hermannstadt a fost amânat. A fost benefică sau nu această întrerupere?

Da și nu. Da, pentru mine, că am reușit să îi mai

cunosc pe jucători și ei pe mine, să se obișnuiască cu maniera mea de a lucra. Nu, pentru că era un moment în care noi puteam profita pentru că Hermannstadt ar fi venit fără mulți titulari. Trebuie să fim fair-play și să spunem că a fost o decizie bună de a se amâna acest meci.

7 Ce așteptați în viitorul imediat de la echipa dumneavoastră?

Așteptăm rezultate. Avem trei meciuri din care vrem să luăm maximum de puncte.

SPONSOR

CRONICĂ

Trenul de Moldova

realizată de **Marius Mitran**

Întâmplarea face să mă fi născut pe Bulevardul Republicii, nr. 237, în orașul Bârlad. Locuiam acolo la sfârșitul anilor '60 și vizavi de blocul nostru aveam o celebritate. Se numea Nicolae Rainea și a rămas cel mai titrat arbitru român all-time, fluierând o finală de Cupa Campionilor Europeni (Hamburg SV – Juventus Torino 1-0, în 1983) și la trei turnee finale de Cupă Mondială ('74 – Germania Federală, '78 – Argentina, '82 – Spania).

Drumurile duceau însă și atunci, ca și acum, mai toate la București și de acolo, pentru unii, chiar mai departe! Într-o astfel de zi, cu drum la Capitală, ne-am nimerit în același compartiment de tren. Eu – un puști, taică-meu și celebrul nea Nicu (Nu mă-nnebuni, arbitru?! încă nu se lansase pe piață ca slogan). Și taică-meu, care se cunoștea cu vecinu', îl întrebă de ce trăsese, cu o etapă în urmă, la un Dinamo – Steaua, discret și direct, cu echipa Miliției noastre populare.

La fel de discret, marele arbitru, pe care la finalul călătoriei pe ruta Bârlad – București îl aștepta o alta Otopeni – Frankfurt (sau Paris ori Roma, cine mai știe?!), s-a desfăcut ușor la sacou și a scos din buzunarul interior un soi de carnet verde pe care scria auriu PAȘAPORT. L-a vârat apoi, grijuliu, înapoi și a zis: „De ce? D'asta!”

Menționez că nu știu dacă și atunci pașapoartele se dădeau pe lorga. Deși cred că mai degrabă pe Postelnicu.

Așa, între forța Internelor și mirosul de libertate pe care Craiova îl lăsa peste tot, am trăit în anii aceia. Bârladul și casa noastră, un apartament de două camere la ultimul etaj, de pe Bulevardul Republicii, au reprezentat pentru mine punctul plecării.

Mi-e tare drag să-mi aduc aminte acum de cum trăiam noi pe-atunci, dar nu reușesc din amintirile mele. Nu am sau am foarte puține. Cât au trăit, ai mei au regretat plecarea din Bârlad „la București”, pe care au făcut-o pentru ca eu să învăț la școli pe care tatăl meu le credea mai importante decât cele din Iași, de pildă,

acolo unde duceau argumentele mamei. Mama, care nu-și dorea să se întoarcă la Otopeni, în marginea Bucureștilor, acolo unde, în cele din urmă, prin 1977-1978, ne-am întors. De fapt atunci a reușit tata să obțină dezlegarea de la primul secretar al județenei de partid Vaslui. Mama se întorsese acasă cu mine încă din 1973, cred. Soră-mea rămăsese la Bârlad, la Liceul Internat, mai mare fiind cu zece ani și jumătate. Cutremurul din '77, care l-a prins pe taică-meu în apartamentul din Tutova, la SMA, unde era director, a fost hotărâtor. Depărtarea de noi, de mine și de mama (între timp și soră-mea terminase cu Bârladul), tragedia care se consumase fără a ști unii de alții, cioburile geamurilor care i s-au spart în față încercând să iasă pe holul exterior al blocului, teama că ne pierde, toate la un loc, povestite secretarului (primu!) de la județ, au avut în cele din urmă efect și ne-am „reîntregit familia”, cum se zicea pe atunci. Numai că nu plecase vreunul din noi în „Refege”, așa era moda, chit că maică-mea, care lucra la Institutul de Geriatrie al Anei Aslan aproape în exclusivitate cu „străini”, primea lunar câte o invitație de a merge în Italia, în State ori în Franța de la pacienții ei. Până la urmă am rămas toți pe loc, doar tata și-a continuat, până la cutremurul din 4 martie '77, cum spuneam, naveta. Bârlad – București.

Revin. De multe ori, în același

compartiment de clasa întâi cu Nicolae Rainea alături.

...Știu că am fost tare necăjiți după finala Cupei României din 1975, prima pentru Craiova, prima și pentru marele, deja, arbitru. Rainea oficiase la Campionatul Mondial din 1974 și venea cu o autoritate copleșitoare la momentul finalei.

Era 12 iulie, s-a jucat în nocturnă. Meciul l-am văzut, cred, la televizor, așa cum îl revăd, de vreo 12 ani, aproape sezon de sezon la „Replay”. Se încadrează la toate capitolele sentimentale: istoria Craiovei, istoria Rapidului, pe care am sărbătorit-o tot sezonul 2013, la cei 90 de ani, istoria Cupei României, povestea marilor meciuri... Oricând, cu orice ocazie. Imaginea e alb-negru, evident și totul începe cu Rainea ieșind din gura tunelului de pe fostul „23 August”, încadrat de șirul alb al oltenilor și de cel „negru” al rapidiștilor.

E meciul în care Craiova deschide scorul prin Deselnicu, după o lovitură liberă de pe stânga, bătută „la bara a doua” de Teo Țarălună. Balaci, care are doar 19 ani, sare formidabil la cap cu Iordan,

retrimită în gura porții, Oblemenco sare și el imperial, portarul Ioniță blochează poarta, mingea cade la un metru în fața liniei, sare și Deselnicu (cred, după plete, sau Costică Ștefănescu, după „acroșaj”) trimite în plasă. Țopescu cere regiei de emisie reluarea, apoi încă una și încă una, „pentru a înțelege ce a sancționat arbitrul Rainea la această fază...” Cu toate reluările Carului 2, nimeni nu înțelege nimic. Până la urmă Știința deschide scorul în minutul 54, prin Oblemenco, scăpat singur. Peste 8 minute, Rainea îl elimină, total gratuit, pe Deselnicu. Peste alte 3 minute, la pachet cu Sandu Neagu de la Rapid, îl elimină și pe Berneanu (favoritul maică-mii), iarăși aiurea. Cernăianu se ridică de pe bancă și-l trimite pe Negrilă, un puști de 21 de ani, în locul lui Țarălună.

... E minutul 66 și Craiova are 1-0 pe tabelă și doi apărători mai puțin. Era nevoie de cel care, sub renumele de Negoro, avea să înscrie golul eliminării lui Kaiserslautern, în martie 1983. Să rămânem însă în 12 iulie 1975, în acea finală. Craiova, campioană cu un an înainte, rezistă tot mai greu. Rapid, retrogradată în '74 și promovată de

câteva săptămâni (finala fusese amânată din cauza inundațiilor!), găsește spațiile libere și egalează prin Nae Manea, cu 20 de minute înainte de final și tot Nae îl păcălește pe Purcaru în fix minutul 100: 2-1 și Cupa e a Rapidului.

...Tata s-a văzut încă de trei ori de la acel meci cu Rainea în... rapidul Iași – București. Nu i-a reproșat nimic vecinului, niciodată. În '77, după cutremur, tata a venit acasă, cum v-am spus. În '78, Rainea s-a angajat la Combinatul din Galați și a arbitrat celelalte două finale ca gălățean, cea din '79, Steaua – Sportul 3-0 și cea din '80, Poli Timișoara – Steaua 2-1. Pe Republicii, în Bârlad, doi prieteni, poate, au lăsat niște amintiri. Cu siguranță, în trenul care venea de la Iași spre București, la sfârșit de săptămână, altele.

Rainea a continuat să urce. Campionat mondial în '78 în Argentina, altul în '82, în Spania, când Maradona, de care fotbalul lumii tocmai s-a despărțit acum două săptămâni, cu tricoul sfâșiat de marcajul ucigător al lui Gentile, a primit de la nea Nicu „galben” pentru... proteste (!). Între timp, alt turneu final, Euro 1980, inclusiv finala, câștigată de Germania Federală cu 2-1 în compania Belgiei, cu o dublă a lui Hrubesch și un gol al lui Vandereycken, la Roma, 267 de meciuri în Liga I, 18 ani pe lista FIFA, două semifinale de Cupa

Campionilor Europeni, două finale de Cupa UEFA, Supercupa Europei din '78 și sfârșitul magnific de carieră, finala CCE din 1983, SV Hamburg – Juventus Torino 1-0, Magath dintr-un penalty dictat de Rainea. Azi e cel mai mare arbitru român all-time, fără concurență previzibilă.

Acum vreo zece ani, Cristi Coste mi-a dat un număr de telefon. Tavi Cojocar, de la „Fanatik”, îl vizitase pe uriașul arbitru, pentru un interviu, la Spitalul Municipal, unde era internat. Rainea îl rugase să-mi dea mie acel număr, să-l sun. „Ca de la bârlădean la bârlădean, spune-i să mă sune.” Încheiase cu bine o operație cruntă. L-am sunat ca să-l rog să-mi arate ca altcuiva, acum 50 de ani, pașaportul. Să-i spun că e unul dintre puținii români care l-au meritat în acei ani. Ca de la bârlădean la bârlădean. Și să-mi spună, poate ne aude cineva, cumva, de ce atunci, la prima finală a lui, și a noastră, când Balaci a sărit la cap...

În primăvara lui 2015 am plecat la Galați într-o mașină cu președintele FCSB, Valeriu Argăseală, căruia îi fusese mentor, ca atâtor altora, pentru a-l conduce pe ultimul drum pe marele, inegalabilul arbitru din Bârlad. Nu apucasem să ne mai vedem, ca altădată, în trenul de Moldova. Cred că Diego îi tot cere explicații acum, ca între uriași.

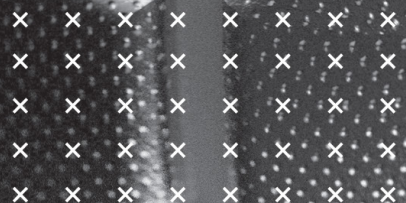

THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

InStat®

- ▶ Statistical & analytical solutions for players, coaches, managers, scouts, professional leagues, clubs, federations
- ▶ InStat Scout video platform
- ▶ Reports
- ▶ Fitness services
- ▶ Broadcasting services/tournaments

**FOOTBALL
BASKETBALL
FUTSAL
INSTAT TV**

instatsport.com

Contact us for a demo
and trial period:
sales@instatsport.com
sales@instat.tv

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFi↑.ro

LOOKMEDICA